

Беседа Владике Артемија на Васкрсни Понедељак 2018. године у манастиру Свете великомученице Марине у Дудовици

Христос васкрсе, браћо и сестре!

Ево, празник Васкрсења Христовога наставља да траје четрдесет дана. То је прослављање тога највећег и најдивнијег догађаја после стварања света. Христос је васкрсао и јуче смо прославили; пратили смо Га на путу Његових страдања у току Велике седмице. Јуче је радост испунила срца свих нас и свих људи кроз векове испуњава, почев од жена Мироносица које су прве чуле од анђела вест о Васкрсењу Христовоме, па преко Његових светих апостола и осталих који су у Христа поверовали до дана, те та васкрсна радост испуњава све.

Господ Христос је васкрсењем Својим показао се као ново сунце правде које обасјава цео свет и сву васељену. Та светлост Христовог Васкрсења не може бити сакривена. Многи су то покушавали још првога дана после Васкрсења, јеврејске старешине, будући помрачене од своје злобе и своје мржње, они су мислили да покрију то преславно чудо Васкрсења Христовога. Зато позваше стражаре који су чували гроб Христов, који су били непосредни сведоци васкрсења и рекоше им, чак им дадоше и новце да кажу и да шире вест у народу да су они ту ноћ тобоже спавали, заспали, а ученици дошли па Га украли из гроба и онда кажу народу да је васкрсао. Тако провидна лаж, тако демантована лаж, од многих догађаја који су пропратили Васкрсење Христово, јер Господ се побринуо да

свака лаж против Његовога Васкрсења буде ништавна. И заиста и тада и касније кроз векове и до дана данашњега има оних који не верују у Васкрсење Христово, који не само што не верују, него га поричу и желе да то своје мишљење, своју веру наметну свима. Наравно да је то немогуће, као што је немогуће заклонити сунце које нас обасјава преко целе године и целог живота нашега. Наши греси такође, они могу да моментално заклоне да нам спрече светлост Васкрсења Христовог да долази до нас. Као што облаци могу моментално да заклоне сунце, али облаци пролазе, а сунце и даље остаје.

Тако, браћо и сестре, ово је дан радости, као што говори црквена песма, *овај дана којега створи Господ да се радујемо и веселимо у њему*. Зато радујмо се и кличимо један другоме и поздрављајмо један другог са радосним поздравом: Христос Воскресе! Ваистину Воскресе!

Нека васкрсли Господ буде и са нама у све дане нашега живота, нека нас он води и проводи на путу који је Он прошао, који је нама пропутио, који је нама оставио, да живећи по Његовим заповестима, идући за Њим, носећи крст свој да се удостојимо да када пођемо одавде да се нађемо са Њим васкрслим у Царству Његовome небескome и да ту са свима Светима и ми слаavimo Њега чудесног Господа и Спаситеља нашега са Оцем и Духом Светим кроз све векове и сву вечност. Амин.

Христос Воскресе!